

Abis în speranță

Stelian Stancu

Cutreierări de gânduri
Prin univers pustiu
Noianele de nimburi
Pândesc în purpuriu.
Răscolitoare visuri
Prin armonii de lut
Te duc înspre abisuri
De neputințe-n rug.
Numerice cadavre
Se amăgesc la rând
Știind că nemurirea
Rămâne doar un gând.
Sunt a priori pierdute
Ele senzații moarte
Te lași în amăgire
De tine și de toate.
Căci totului din tot
Îi mai lipsește vrerea
Mai e un pic de tot
Și se va pierde firea.
E-un abis de speranță
E amalgamul gol
E început de viață
Cândva am să mă scol.